

Et kõll mitu miljoni perekonda maailmas elab, arivame aga välja, kui palju see ühe ainsa miljoni perekonna kohta on: $1,000,000 \times 24$ naela aastas = 24,000,000 naela, see on nii palju, et 1000 inimest 24 aastat fest saaks toidetud, kui 1000 naela aastas inimese peale peaks arivatama; ja ehet jäaks veelgi midaigist üle. Nüüd saab ehet lugija aru, kust need suured nälsjaajad tulnevad — ei mitte aina viljaiklusest, vaid ennen veel vilja raiksamisest, see on Jumala õnnistuse miksiki panemisest. Sell' mõedus on siis kaa liigsoömine ja liigjoomine pärüs Jumala vilja raiksamine. Kui inimene enam sööb ehet seob, kui leha süninib landa, siis on see toidus ja joomaalg puhalt maha viisatud ja teeb pealegi haigeks ja jõutumaks. Seldakse, kui keegi sõvnud, et kõht on täis. Ons söömine paljas kõhu täitmine? Gi! Siis oleks ju üks puhas, mis inimene sööb. Võta liiva, saue, saepuru ehet muud sellesarnast, need täidavad kõll kõhtu, aga kas naad toidavad? Muidugi mõista — mitte. Seepärast: söömine on i hū toitmine! Ja seepärast pole see mitte peaasi, kui polju, vaid mis meie jõome. Igast toidust saaread meie ihule enam ehet vähem ollused juure sünnitud, seda mõõda, kas teit rammus ehet lahja oli; ihu aga ei võtta enam vastu, kui seda jägu,

mis Jumal inimese raskuse, suuruse ja töö- ning elamise kombe järäle on seaduselks teinud, kõik, mis enam on, lähääb raiksu. See on ju üksna arvalik, kui rumalaste mõni sööb, nenda et tödeste etam igapäevasest leiwast hukka lähääb, kui siin lähändud on.

Iga viimase osja juures on järälmõtlemist waja. Üks pealt näha tühine aji on ometi ümbritsevate niit. Ometigi, kui see peale mõtlev, kuidas otsuke sed ühtepuhku saavatd ära viisatud, siis töuseb jälle ilmisi, kuidas tollipitkusest otsukestest, kui lga inimese kohta aga üks toll arivataks ja 1500 miljonit inimest maa peal on elamas, üks pitkus süninib, mis kord ümber terive maakera ulatab ja jäaks veel peale sõlme kaks otse rippluma, mis kumbki mitte lühikesed ei ole, kui osja kariva pealt hakkab läbi katsuma.

Mis tarvisi nüisugused kirejud arutused ja rehkendamised? Et see ja teine ehet fest märgku võtab ja ometi viimaks aru saab, et wara forjamine mitte nii kerge ei ole, kui wara piissamine. Jumala abiga saab aga viimase eest enast väga hästi hoida.